мови, піднісши її до відповідного рівня у кожній спеціальності й галузі. Тільки національна еліта забезпечить успіх цього процесу. Саме розвиток рідної мови, національної культури, освіти й науки має стати визначальним орієнтиром суспільного поступу, органічною потребою більшої частини суспільства, «випливом живої потреби нації».

Література

1. Липинський В. Лист до братів-хліборобів. Про ідею і організацію українського монархізму / В. Липинський. Київ ; Філадельфія, 1995. 481 с.
2. Франко Іван. З останніх десятиліть XIX віку / Нарис історії українсько-руської літератури до 1890 р. З останніх десятиліть XIX в. Дрогобич : Відродження, 2008.

Радельчук К. О.
здобувач вищої освіти ІІ курсу
Науковий керівник – Стрюк Є. В.,
старший викладач
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ

CURRENT PROBLEMS OF LEGAL TERMINOLOGY

Legal terminology is the oldest type of terminological vocabulary of the Ukrainian language, which existed in its original form – customs and traditions. The subject of legal linguistics is a language that functions in the fields of lawmaking and justice, legal science and education. Today, in both Ukrainian and English linguistics, legal language has been defined as a functional variety of literary language with characteristic linguistic features. The main characteristics of Ukrainian and English legal languages are accuracy, formality, logical sequence, high level of standardization, etc.

There are several problems with the use of legal terminology at the legislative level. It should be noted that legal terminology, as well as any historically formed system, has both universal and national specific linguistic patterns.

Among the main problems of using legal terminology in the legislation of Ukraine should be noted the lack of a single theoretically and methodologically sound policy in the field of their terminological and linguistic design. Unfortunately, in practice, the problem of normative terminology in Ukrainian legislation is not given due attention. As a result, in drafting the law, the legislator focuses more on the regulation of social relations, the logical presentation of legal norms, using legal terms in their own sense, which does not contribute to the normalization of law enforcement practice.

Given the constant changes in the information space, the growth of the general scientific level of society and the "terminologization" of language, it is natural to increase the number of terminological units in law and science.

Linguists also highlight the language problems of legal terminology that exist in Ukraine. The literature points to the inconsistent use of terminological units, violation of the linguistic integrity of texts, tracing of constructions from the Russian language, poor synonymy, lack of adequate legal concepts, low level of speech culture.

Legal terminology, which functions in the modern Ukrainian language, has the following features:

1. Most legal terms are borrowed words that are used in many languages of the world and have one source of origin.

2. Legal terminology is full of words that have special legal significance, such as, coroner, search, concept, court.

The article by N. Artykutsa deserves special attention that modern Ukrainian terminology has the following topical problems:

• Reproduction of the process of formation of legal terminology in a broad chronological framework against the background of society;

• Reconstruction of lexical composition and structure at all stages;

Thus, the problems of using legal terminology today are of particular importance, and therefore require further substantive research that will be aimed at analyzing and developing proposals for streamlining terminology in the legislation of Ukraine.

Романченко Д. В.
здобувач вищої освіти І курсу
Науковий керівник – Іщенко Т.В.,
старший викладач
Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

МОТИВАЦІЙНА СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ СПРЯМОВАННОСТІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Міжнародні ділові контакти, комп'ютерні мережі, супутникове телебачення надали великі можливості спілкування із закордонними колегами, у зв'язку з чим зростає потреба у фахівцях зі знанням іноземної мови. Тому володіння іноземною мовою стає обов'язковим компонентом професійної підготовки сучасного фахівця.

У минулому іноземна мова розглядалася як дисципліна, метою якої було підвищення рівня загальної культури, ерудиції спеціаліста. Сьогодні необхідно думати про переміщення акценту в навчанні на розвиток навичок мовного спілкування на професійні теми і ведення наукових дискусій, тим більше що робота над ними не заважає розвитку умінь, навичок і знань.